

Grundlag af de gamle Programmer og Principper, at disse Programmer og Principper nu kunde blive virkeliggjorte. Det var vor simple Grund. Ligesom man ikke kan forlange af en Opposition, at den til enhver Tid skal kunne forelægge et Toldreformforslag, udarbejdet i Detaillerne, men kun Angivelse af bestemte Principper, men vel, at det er naturligt, at den, naar den kommer til Magten, skal udarbejde et saadant Forslag i Detailler, saaledes havde Venstre i en Menneskealder kæmpet for klare, bestemte Principper paa Forsvarsvæsenets Omraade, og da det saa kommer til Magten, maa man ogsaa vente, at dette Parti gennem en Kommission skaffer Materiale tilveje til Udarbejdelse af sine Principper i Detailler. Jeg forstaar derfor ikke den ærede Finansministers Tale om Kommissionen, hvor man absolut skal have Villierne bøjedede sammen og naa til Forlig. Hvorfor skal man absolut paa Militæromraadet naa til Forlig, naar man ikke skal have det f. Eks. paa Valgretsspørgsmaalet? Der er nævnt af Flertallets ærede Ordfører, det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), at der skal man ikke slaa af, der skal Skellet ikke flyttes, men slettes, der skulle Villierne ikke bøjes sammen, der skal ingen Overenskomst, intet Forlig til for at gennemføre Programmet, men der gælder det at sejre eller falde. Hvorfor gælder det Valgretsreformen, naar det ikke gælder paa det militære Omraade? Den almindelige Valgret og Militærvæsenet have været de Spørgsmaal, hvorom Partiet har kæmpet sin mangeaarige Kamp, men begynder man i Militærspørgsmaalet at tale om Forligsvejen, om at bøje Villierne sammen, saa kan det let ende paa samme Maade med det andet Spørgsmaal. Jeg vil gerne spørge i denne Sammenhæng, og jeg ønsker gerne et klart Svar derpaa, om det ærede Medlem for Løvel billiger de Udtalelser, der ere fremkomne fra den ærede Justitsminister, som for nylig paa et Møde i Køge netop ogsaa stillede Kompromis i Udsigt paa Valgretsreformen, idet han trods det, at Folketinget udstemte Spændetrøjeeparagraffen i sin Tid, holdt paa disse Paragraffer og ønskede dem gennemførte. Her er Forliget stillet i Udsigt ogsaa paa dette Omraade, hvor den ærede Ordfører til Dato har nægtet et Forlig. Er Ordføreren enig med Justitsministeren i, at her er en Udvej, her kunde man naa et Kompromis, det vilde være en delvis Opfyldelse af de Betingelser, som Føreren for de frikonservative i det andet Ting

har fremsat, at skulde man gaa med til almindelig Valgret i Kommunerne, naar Bønderne vilde have det, maatte der Garantier ind for de besiddendes Interesser. Spændetrøjeeparagraffen er en saadan Garanti. Justitsministeren har i Sommer antydet, at han ogsaa kunde være villig til et Forlig paa Valgrettens Omraade. Billiges det af Flertallet i Salen, er den ærede Ordfører enig med Justitsministeren i denne Udtalelse, eller mener Ordføreren, at ved Folketingets Afstemning paa dette Punkt er Sagen afgjort, og at der skal ingen Overenskomst være?

Lad mig nævne endnu foruden de Udtalelser, det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) fremsatte forleden, en Udtalelse, jeg hørte med egne Øren i Sommer, det var af en bekendt Statsrevisor, Landstingets Venstres Ordfører, som nede paa Skamlingsbanken sagde, at Venstre ikke paa det militære Spørgsmaal vilde vige en Tomme fra de gamle Veje. Hvorledes kan det forliges med Forsvarsministerens Programtale og med Finansministerens og Justitsministerens Udtalelser? Hvad skal al Broderstriden i Venstre til, naar den ene kan tale i Øst og den anden i Vest, hvad skal saa alt det til, hvormed de ærede Medlemmer overdænge hinanden, naar f. Eks. det ærede Medlem for Løvel erklærer, at den forrige Konseilspræsident, det ærede Medlem for Højrup (Deuntzer), er en politisk Umulighed, det er stygt sagt og skrevet af det ærede Medlem for Løvel, det stiller Venstres første Regering igennem halvfjerde Aar i en uheldig Belysning, at Partiets Formand og Ordfører titulerer Partiets første Konseilspræsident gennem halvfjerde Aar paa den Maade og saa faar det berettigede Svar, at det ærede Medlem for Højrup ikke føler sig fornærmet, thi for at føle sig fornærmet, skal man have en vis kvalificeret Agtelse for den, der fremsætter Fornærmelsen. Ja, saaledes er Omgangstonen imellem dem, der indtil for tre Fjerdingaar siden vare de bedste Venner. Jeg vilde gerne føje mit Ønske til det Ønske, der er blevet fremsat af det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard), at Forsvarskommissionen snart maatte naa til at afgive Betænkning. Jeg ser i og for sig godt, at det kan have en vis Betydning for den Opfattelse, Socialdemokrater og radikale hylde, at Tiden bliver trukken ud, det ser jeg godt, men paa den anden Side synes jeg, at al den Undvigen, al den Uldenhed, som fremgaar af de Udtalelser, jeg har skildret, ligesom forpester det offentlige Liv, vi trænge til Klarhed,